

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14.12.2017r

Pozwem z dnia 14 czerwca 2017 roku (data nadania k. 55) małoletni D. U., reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową M. P., wniósł o zasądzenie od J. U. na swoją rzecz alimentów w kwocie po 2.500 zł miesięcznie płatnych do rąk M. P., w terminie do 10-tego dnia każdego miesiąca od dnia wniesienia pozwu wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.(k. 3-7).

Pozwany na rozprawie w dniu 21 września 2017 roku uznał powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie (k. 264).

Strony podtrzymały swoje stanowiska do końca postępowania (k. 288).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni D. U. urodził się w dniu (...) Pochodzi z nieformalnego związku (...). Pozwany swoje ojcostwo uznał przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego (...) W. w dniu 04 listopada 2014 roku (k. 10-10v). Rodzice małoletniego mieszkają oddzielnie od stycznia 2015 roku.

Małoletni D. U. mieszka z matką. Małoletni nie chodzi do przedszkola. Pomiedzy rodzicami dziecka panuje spór co do wyboru placówki – matka wybrała przedszkole z czesnym 1.200 zł, na które nie zgadza się pozwany (k. 265). Od lutego 2016 roku w czasie pracy matki małoletnim roku zajmuje się opiekunka (k.123). Przedstawicielka ustawowa pracę świadczy w trzy dni tygodnia w godzinach od 9 do 17 (k. 265). Opiekunka dla dziecka przychodzi 3-4 dni w tygodniu (k. 265).Opiekunka ma od kwietnia 2017 roku płacone 17 zł za godzinę (20 zł za godzinę w weekendy), 1.100-1.170 zł miesięcznie (k. 123, 265). W weekendy wyręcza matkę w np. pójściu z dzieckiem na zajęcia dodatkowe (k. 265).

Przedstawicielka ustawowa dołączyła do pozwu zestawienie w którym miesięczny koszt utrzymania dziecka oceniła na kwotę 5 157,11 zł, w tym koszty: wyżywienia – 324 zł; środków czystości – 393,33 zł; partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania – 1 500 zł; medycyna – 72 zł; zajęcia dodatkowe (basen) – 180 zł; zabawki – 350 zł; wydatki niemowlęce – 323,34 zł; obuwie – 150 zł; odzież jesienno-zimowa – 92,50 zł; opiekunka – 1 170 zł; wakacje letnie – 66,67 zł; wakacje zimowe – 66,67 zł; święta – 83,34 zł; urodziny – 33,33 zł; naczynia kuchenne – 6,67 zł; koldra i poduszka, pościel – 100 zł; kołyska i łóżeczko dziecięce – 13,89 zł; wózek głęboki i spacerówka – 102,78 zł; fotelik samochodowy – 25 zł. (k. 30-32) .

Ostatecznie przedstawicielka ustawowa oceniła, że na miesięczne koszty utrzymania dziecka poza kosztami mieszkaniowymi i kosztami opiekunki zaliczają się koszty 1.000 zł (połowa wydatków matki i dziecka) plus wydatki na sprzęt sportowy i sprzęty typowe dla wieku dziecka, np. fotelik samochodowy (k. 265).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda M. P. ma 23 lata. Posiada wykształcenie wyższe – ukończyła stosunki międzynarodowe w Polsce oraz kierunek turystyka, rekreacja i hotelarstwo na Ukrainie (k. 266). Władza językami polskim, rosyjskim, ukraińskim i angielskim (k. 266). Pracuje w spółce (...) sp. z o.o. w W., gdzie jest zatrudniona na stanowisku prezesa zarządu. Osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1 459,48 zł netto, 2.000 zł brutto (k. 91, 266). Otrzymuje wsparcie finansowe ze strony swojej rodziny (k. 6). Planuje kontynuować zatrudnienie w tej spółce co obecnie (k. 266). W 2015 roku osiągnęła 9.487,50 zł dochodu z przychodu 10.600 zł, co dało jej 8.034,24 zł dochodu po odliczeniach (k. 93).

W chwili inicjowania postępowania mieszkała wraz z małoletnim powodem w wynajmowanym mieszkaniu położonym na M.. Mieszkanie miało powierzchnię 52 m2 i dwa pokoje Czysznajmu wynosił 2.800 zł miesięcznie. Nadto opłacała media – 100 zł miesięcznie oraz Internet – 50 zł miesięcznie /k. 6, 33-37/. Następnie w dniu 29 sierpnia 2017 roku zawarła nową umowę najmu lokalu o powierzchni 68 m2 położonego przy ul. (...) w W.. Czysznajmu wynosi 2.800

zł, w tym koszty administracyjne, bez kosztów licznikowych (k. 257-262). W mieszkaniu mieszka sama z dzieckiem (k. 264). Ocenia, że mniejszy lokal byłby niewiele tańszy w najmie – 2.000 zł miesięcznie (k. 265). Poza tym w jej ocenie ilość posiadanych przez nią i dziecko rzeczy nie mieściłaby się w czterdziestometrowym mieszkaniu (k. 266).

Przedstawicielka ustawowa nie utrzymuje kontaktu z pozwanym (k. 265-266). Strony rozstały się w złej atmosferze. Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2017 roku wydanym w sprawie VIII K 464/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. uznał pozwanego winnym czynu z art. 207 1 kk, tj. znęcania się psychicznego i fizycznego nad M. P. w okresie od sierpnia 2014 roku do 18 stycznia 2015 roku w tym uderzenia ręką, szarpania, grożenia pozbawienia życia, odebrania dziecka a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich spełnienia (k. 11-20).

Pozwany J. U. ma 41 lat. Pozwany jest (zgodnie ze stanem na dzień 02 sierpnia 2017 roku) większościowym współnikiem w spółce (...) sp. z o.o. w W.. W 2014 roku dla prowadzenia spraw spółki został ustanowiony przez sąd kurator (k. 21-29, 79-82) . Od 10 marca 2017 roku jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku (k. 84, 100).

Jest właścicielem nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) (osiedle (...)) o powierzchni 134 m² (k. 101). Jest także właścicielem nieruchomości w gminie S., również zajętej przez komornika (k. 97v). Pozwany w trakcie związku z matką dziecka był właścicielem dwóch mieszkań (wydzielonych z jednego lokalu) położonych przy ul. (...) w W.. W czasie związku z matką powódki jedno z tych mieszkań wynajmował za 2.000 zł miesięcznie (k. 221, 266). Prowadził także restaurację sushi (k. 266).

Obecnie wobec pozwanego toczą się postępowania egzekucyjne. W postępowaniu prowadzonym przez Komornika przy Sądzie dla Warszawy M. w W. M. G. Km 35386/15, w dniu 05 czerwca 2017 roku obwieszono o licytacji nieruchomości należącej do pozwanego położonej w W. przy ul. (...), a suma oszacowania została oceniona na kwotę 1.239,100 zł (k. 101-102). Wśród wierzycieli pozwanego są m.in. Bank (...) S.A., Wspólnota Mieszkaniowa M. M. (k. 103-104). Pozwany zalega także wobec (...) W. (k. 116). Pozwany oszacował, że łączny koszt opłat stałych za lokal przy ul. (...) to 1.500 zł miesięcznie (k. 98v).

Pozwany poza małoletnim powodem ma także małoletnią córkę Z. U. urodzoną w dniu (...), z którą nie mieszka (k. 97v).

Pozwany zgodnie z oświadczeniem jego pełnomocnika końcem 2017 r wyjechał za granicę w celach zarobkowych (k. 287).

P. ższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym w szczególności zeznań przedstawicielki ustawowej (k. 264-266) i złożonych do akt dokumentów. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego który nie stawiał się na termin rozprawy, na który był wezwany pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania. nie usprawiedliwił swojej nieobecności na rozprawie (k. 267, 287). Pozwany ustanowił pełnomocnika dla reprezentacji swoich interesów (k. 286), a ponadto zajął stanowisko w sprawie (k264). Sąd uznał złożone dokumenty za w pełni wiarygodny materiał dowodowy, pomimo iż część z nich została złożona w formie kserokopii, gdyż strony nie kwestionowały tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 i 3 krio, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub, jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z treścią art. 135 § 1 i 2 krio, zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej, z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Przyjmuje się, za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku (III CZP 91/86), że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody”.

Granicę obowiązku alimentacyjnego stanowią uzasadnione potrzeby dziecka. „Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku” (por. Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III opubl. Lex).

Wysokość alimentów zależy nie tylko od zarobków zobowiązanego, ale również od możliwości zarobkowych osoby zobowiązanej, które nie zawsze są równe osiąganym dochodom. O. rodzice obowiązani są ponosić koszty niezbędne do zapewnienia dziecku prawidłowego rozwoju, wychowania i funkcjonowania na odpowiednim poziomie w środowisku, w którym żyją i zagwarantowania dziecku takiej stopy życiowej, na jakiej sami funkcjonują.

Powództwo o zasądzenie alimentów od ojca J. U. na rzecz małoletniego syna D. U. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Na pierwszym miejscu podkreślić należy, że rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Małoletni powód nie posiada majątku, pozostaje na wyłącznym utrzymaniu rodziców z którymi dzieli stopę życia.

Koszty utrzymania małoletniego powoda zostały przez jego matkę ostatecznie ocenione na kwotę około 3.550 zł, w tym : 1.000 zł koszty żywienia, ubrania, higiena i pozostałe , koszty 1.375 zł mieszkaniowe (połowa z sumy: 2.600 zł najem, 100 zł media, 50 zł Internet), 1.170 zł opiekunka (pierwotnie matka oceniała koszty dziecka na około 5.150 zł miesięcznie).

W ocenie Sądu powyższy szacunek kosztów utrzymania dziecka został zawyżony, a usprawiedliwione potrzeby małoletniego zaspokoi kwota 3.000 zł miesięcznie. W ocenie Sądu koszt mieszkania jest zawyżony w stosunku do usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz aktualnych możliwości finansowych rodziców dziecka. Należy zauważyć, że matka dziecka zarabia, pomimo eksponowanego stanowiska (prezes zarządu), niewielkie kwoty – około 1.450 zł miesięcznie – co oznacza, że wskazana przez nią pomoc od strony rodziny pokrywać musi zdecydowaną większość kosztów utrzymania matki dziecka. Pozwany ojciec dziecka niewątpliwie jest osobą zamożniejszą od matki dziecka -w przeszłości posiadał duży majątek (duże mieszkanie na ekskluzywnym osiedlu, dwa mniejsze lokale mieszkalne w dobrej lokalizacji), który nadal jest znaczny (nadal jest właścicielem mieszkania na ekskluzywnym osiedlu – jednak obecnie wobec pozwanego toczą się liczne postępowania egzekucyjne, w tym skierowane wobec nieruchomości pozwanego, na skutek czego należy oczekiwać, iż stan posiadania pozwanego ulegnie zmniejszeniu. Obecnie zatem sytuacja majątkowa żadnego z rodziców nie uzasadnia, aby małoletni powód miał zapewniony ponadprzeciętny poziom warunków lokalowych. Obecnie wynajmowany lokal należy uznać, za wykraczający poza potrzeby matki i dziecka – ma on trzy pokoje i 68 m2 powierzchni. W ocenie Sądu uzasadniony byłby koszt najmu lokalu mniejszego

i tańszego. Koszt taki matka dziecka oceniła na 2.000 zł miesięcznie. Kosztem obciążającym dziecko powinno być zatem 1.075 zł (połowa z 2.000 zł plus 100 zł media, plus 50 zł Internet). Za uzasadniony Sąd uznaje koszt opiekunki dla dziecka w kwocie wskazanej przez przedstawicielkę ustawową w kwocie 1.100-1.170 zł. Matka dziecka pracuje trzy razy w tygodniu po osiem godzin (do czego należy doliczyć czas dojazdu), co przy konkurencyjnej jak na warunki (...) stawce 13 zł daje kwotę 1.248 zł a więc zbliżoną do wskazanej przez matkę dziecka (1.100-1.170 zł), przy czym należy mieć na uwadze, iż stawka 13 zł za godzinę pracy opiekunki jest obecnie niewygórowaną. W ocenie Sądu na zaspokojenie pozostałych potrzeb dziecka potrzeba kwoty około 850 zł miesięcznie. (400 zł wyżywienie, 250 zł ubrania i buty, higiena 50 zł, leczenie 50 zł, 100 zł rozrywka), które to kwoty są adekwatne do zaspokojenia potrzeb dziecka w wieku małoletniego powoda.

Ustalając obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec małoletniego powoda Sąd wziął pod uwagę również możliwości zarobkowe pozwanego, które przy dochowaniu należytej staranności i pełnym wykorzystaniu sił może i powinien osiągać. Okoliczność, iż spółka pozwanego ma ustalonego kuratora nie świadczy o tym, iż pozwany jako przedsiębiorca działający w różnych branżach (branża samochodowa, gastronomia) utracił możliwości zarobkowania. Pozwany winien wykorzystać zdobyte doświadczenie zawodowe, wiedzę i umiejętności, które pozwalają mu na uzyskiwanie stałych dochodów. O możliwościach zarobkowych pozwanego świadczy również zgromadzony przez niego dotychczas majątek. Powyższe okoliczności wskazują, iż pozwany ma możliwości partycypowania w kosztach utrzymania syna w kwocie 1 500 zł miesięcznie, a obciążenie go tym zobowiązaniem nie doprowadzi go do niemożności zaspokojenia jego własnych potrzeb i potrzeb jego drugiego dziecka. Wskazać należy, że pozwany choć jest ojcem dwojga dzieci, to nie sprawuje nad żadnym z nich bezpośredniej opieki, co umożliwi pozwanemu podjęcie zatrudnienia także za granicą, co zresztą zgodnie z twierdzeniami pełnomocnika pozwanego nastąpiło końcem 2017r.

W pozostałym zakresie koszty małoletniego powoda spoczywać będą na matce dziecka, która jest także osobą zobowiązaną do alimentacji dziecka. Przedstawicielka ustawowa obecnie, pomimo funkcji prezesa, zarabkuje na poziomie pensji minimalnej (1.450 zł miesięcznie). Są to zdecydowanie niższe zarobki niż możliwe do osiągnięcia przez osobą posiadającą ukończone dwa kierunki studiów wyższych, władającą czterema językami wyższymi. Takie kompetencje formalne umożliwiają osiąganie zarobków na poziomie co najmniej średniej pensji (kilka tysięcy złotych miesięcznie). Sąd dostrzegł, iż przedstawicielka ustawowa żyje na poziomie znacznie wyższym od tego jaki jest w stanie zapewnić sobie własnymi zarobkami, o czym świadczy nie tyle wydatkowanie wyższych kwot niż własne zarobki (otrzymuje bowiem pomoc od rodziny), co stwierdzenie matki dziecka, iż między czynszem najmu 2.600 a 2.000 zł jest niewielka różnica. W ocenie Sądu matka dziecka jest w stanie alimentować dziecko poprzez pokrywanie połowy kosztów utrzymania syna.

Podsumowując, miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania dziecka Sąd ocenił na 3.000 zł miesięcznie, co w ocenie Sądu uzasadnia podzielenie tej kwoty w równym stopniu pomiędzy oboje rodziców dziecka. Ważąc to Sąd na mocy art. 133 § 1 krio, w zw. 135 § 1 i 2 krio orzekł, jak w pk 1 i 2 sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. i z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.). Wobec tego, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 zł, obliczonej jako 5% dwunastokrotności różnicy między kwotą uznanych alimentów a alimentów zasądzonych, tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od której uiszczenia strona powodowa była zwolniona.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.